

“मीठे बच्चे- देही-अभिमानी बाबाले तिमीलाई देही-अभिमानी भवको पाठ पढाउनुहुन्छ, तिम्रो पुरुषार्थ हो देह-अभिमानलाई छोड्ने।”

प्रश्न:- देह-अभिमानी बन्नाले कुनचाहिँ पहिलो बिमारी उत्पन्न हुन्छ?

उत्तर:- नाम-रूपको। यो बिमारीले नै विकारी बनाइदिन्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ आत्म-अभिमानी रहने अभ्यास गर। यो शरीरसँग तिम्रो लगाव हुनु हुँदैन। देहको लगावलाई छोडेर एक बाबालाई याद गर्यौ भने पावन बन्छौ। बाबाले तिमीलाई जीवन बन्धनबाट जीवनमुक्त बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ। यो नै पढाइ हो।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबाले भनिरहनु भएको छ- आत्म-अभिमानी अथवा देही-अभिमानी बनेर बस्नु छ। कसको याद गर्नु छ? बाबाको। बाबा बाहेक अरु कसैको पनि याद गर्ने होइन। जब बाबाबाट बेहदको वर्सा प्राप्त हुन्छ भने उहाँलाई नै याद गर्नु छ। बेहदका बाबाले आएर सम्झाउनुहुन्छ देही-अभिमानी बन, आत्म-अभिमानी बन। देह-अभिमानलाई छोड्दै जाऊ। आधाकल्प सम्म तिमी देह-अभिमानी भएर रहेका हो, फेरि आधाकल्प देही-अभिमानी भएर रहनु छ। सत्ययुग-त्रेतामा तिमी आत्म-अभिमानी थियौ। त्यहाँ थाहा हुन्छ- म आत्मा हँ, अब यो शरीर बुढो भयो, यसलाई अब छोड्छु। यसलाई परिवर्तन गर्नु छ (सर्पले जस्तै)। तिमीले पनि पुरानो शरीरलाई छोडेर अर्को शरीरमा प्रवेश गर्छौ, त्यसैले तिमी अहिले आत्म-अभिमानी बन्नु छ। कसले बनाउँछ? बाबाले। जो सदैव आत्म-अभिमानी हुनुहुन्छ। उहाँ कहिल्यै देह-अभिमानी बन्नुहुन्न। आउन त एक पटक आउनुहुन्छ तैपनि देह-अभिमानी बन्नुहुन्न किनकि यो शरीर त अरुसँग सापटी लिएको हो। यो शरीरसँग उहाँको लगाव हुँदैन। सापटि दिनेसँग लगाव रहँदैन। जान्नुहुन्छ यो शरीर त छोड्नु छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ म नै आएर तिमी बच्चाहरूलाई पावन बनाउँछु। तिमी सतोप्रधान थियौ, तिमी नै तमोप्रधान बनेका छौ। अहिले फेरि पावन बन्नको लागि तिमीलाई मसँगको योग सिकाउँछु। योग शब्द नभनेर याद शब्द भन्नु ठिक हो। याद सिकाउँछु। प्यारा बच्चाहरूले बाबालाई याद गर्छन्। अहिले तिमीले पनि बाबालाई याद गर्नु छ। आत्माले नै याद गर्छ। जब रावण राज्य सुरु हुन्छ अनि तिमी बच्चाहरू देह-अभिमानी बन्छौ। फेरि बाबा आएर आत्म-अभिमानी बनाउनुहुन्छ। देह-अभिमानी बन्नाले नाम-रूपमा फँस्छौ। विकारी बन्छौ। नत्र त तिमीहरू सबै निर्विकारी थियौ। फेरि पुनर्जन्म लिदै लिदै विकारी बन्छौ। ज्ञान केलाई, भक्ति केलाई भनिन्छ- यो त बाबाले नै सम्झाउनु भएको छ। भक्ति सुरु हुन्छ द्वापरदेखि। जब पाँच विकाररूपी रावणको स्थापना हुन्छ। भारतवर्षमा नै राम राज्य र रावण राज्य भनिन्छ। तर यो जान्दैनन्- कति समय राम राज्य र कति समय रावण राज्य चल्छ। यतिखेर सबै तमोप्रधान, पत्थरबुद्धि छन्। जन्म नै भ्रष्टाचारबाट हुन्छ त्यसैले यसको विकारी दुनियाँ भनिन्छ। नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँमा रात-दिनको फरक छ। नयाँ दुनियाँमा केवल भारत मात्रै थियो। भारत जस्तो पवित्र खण्ड कुनै बन्न सक्दैन। फेरि भारत जस्तो अपवित्र पनि कुनै बन्दैन। जुन पवित्र, त्यही फेरि अपवित्र बन्छ अनि फेरि पवित्र बन्छ। तिमीलाई थाहा छ देवी-देवताहरू पवित्र थिए। फेरि पुनर्जन्म लिदै लिदै अपवित्र बनेका छन्। सबैभन्दा धेरै जन्म पनि यिनीहरूले नै लिन्छन्। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ म धेरै जन्मको अन्त्यको जन्मको पनि अन्त्यमा आउँछु। यी पहिलो नम्बरकाले नै ८४ जन्म पूरा गरेर वानप्रस्थमा आउँछन् तब म प्रवेश गर्छु। त्रिमूर्ति ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि हुन् तर कसैलाई पनि थाहा छैन किनकि तमोप्रधान छन् नि। कसैको जीवनीको विषयमा कुनै मनुष्य मात्रलाई थाहा छैन। पूजा गर्छन् तर सबै हो अन्धश्रद्धा। भक्तिलाई भनिन्छ ब्राह्मणहरूको रात र सत्ययुग-त्रेता हो ब्राह्मणहरूको दिन। अहिले ब्रह्मा प्रजापिता छन् भने अवश्य बच्चाहरू पनि होलान्। यो पनि सम्झाइएको छ ब्राह्मणहरूको कुल हुन्छ, राज्य होइन। ब्राह्मण हो चोटी। चोटी पनि देखिन्छ। अनि उच्च भन्दा उच्च पढाउनेवाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा शिव। उहाँको नाम एउटै हो तर भक्तिमार्गमा अथाह नाम राखिदिएका छन्। भक्तिमार्गमा तडकभडक धेरै हुन्छ। कति चित्र, कति मन्दिर, यज्ञ, तप, दान, पुण्य आदि गर्छन्। भन्छन् भक्तिबाट फेरि भगवान् प्राप्त हुनुहुन्छ। कसलाई प्राप्त हुन्छ? जो पहिला-पहिला आउँछन्, तिनैले पहिला-पहिला भक्ति सुरु गर्छन्। जो ब्राह्मण नै देवता बन्छन् तिनीहरू नै यथा राजा-रानी तथा प्रजा.... सर्वगुण सम्पन्न १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी, अहिंसा परमो देवी-देवता धर्म थियो। भारतमा एकै आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो तब अथाह धन थियो। बाबाले याद दिलाउनुहुन्छ- सबैभन्दा पहिला तिमी देवी-देवता

धर्मकाले नै ८४ जन्म लिन्छौ। सबैले लिँदै नन्। हो केवल ८४ जन्म, उनीहरूले फेरि भनिदिन्छन् ८४ लाख जन्म। कल्पको आयु पनि लाखौं वर्ष भनिदिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ यो हो ५ हजार वर्षको ड्रामा। त्यसैले यो भयो ज्ञान। ज्ञान सागर भनी एकै शिवबाबाको गायन गरिन्छ। यहाँ छन् हृदका पिता, उहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा। हृदका पिता हुँदाहुँदै पनि बेहदका बाबालाई याद गर्छन्, जब दुःखी हुन्छन्। पुनर्जन्म लिँदै लिँदै पुरानो दुनियाँ तमोप्रधान बन्छ तब फेरि बाबा आउनुहुन्छ। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति प्राप्त हुन्छ। कोबाट? बेहदका बाबाबाट। त्यसैले अवश्य पनि जीवन बन्धनमा छैन। पतित छन् फेरि पावन बन्न छ। यो त सेकेन्डको कुरा हो। ज्ञान एक सेकेन्डको हो किनकि तिमीले धेरै अध्ययन गर्छौ। तिनीहरू सबै मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन्। पढ्न त आत्माले नै पढ्छ। तर देह-अभिमानले गर्दा आफूलाई आत्मा हुँ भन्ने बिसिएर भनिदिन्छन् म फलाना मन्त्री हुँ, यो हुँ। वास्तवमा हो आत्मा। आत्माले पुरुष-महिला (मिस्टर-मिसेज) को तनबाट कार्य गर्छ, यो बिसिन्छन्। वास्तवमा आत्माले नै शरीरबाट कार्य गर्छ। कोही के बन्छन्, कोही के बन्छन्।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ अहिले यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भएर नयाँ बन्छ। संसारको इतिहास-भूगोल अवश्य पनि दोहोरिन्छ। नयाँ दुनियाँ हुन्छ सतोप्रधान। घर पनि पहिला नयाँ हुन्छ अनि भनिन्छ सतोप्रधान फेरि पुरानो जर्जर तमोप्रधान हुन्छ। यो बेहदको नाटक वा सृष्टि चक्रको ज्ञानलाई बुझ्नु छ किनकि यो पढाइ हो। भक्ति होइन। भक्तिलाई पढाइ भनिदैन किनकि भक्तिमा लक्ष्य उद्देश्य केही पनि हुँदैन। जन्म-जन्मान्तर वेद-शास्त्र आदि पढ्दै गर्यौ। यहाँ त दुनियाँलाई परिवर्तन गर्नु छ, सत्ययुग-त्रेतामा भक्ति हुँदैन। भक्ति सुरु हुन्छ द्वापरबाट। त्यसैले बाबा बसेर प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। यसलाई भनिन्छ रूहानी नलेज अथवा रूहानी ज्ञान। रूहानी ज्ञान कसले सिकाउनुहुन्छ? सुप्रिम रूह अर्थात् परमपिताले नै सिकाउनुहुन्छ। उहाँ त सर्वका पिता हुनुहुन्छ नि। लौकिक पितालाई कहिल्यै परमपिता भनिदैन। पारलौकिकलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ परमधाममा रहनेवाला। बाबालाई याद पनि यसरी गर्छन्- हे गड, हे ईश्वर। वास्तवमा उहाँको नाम हुन्छ ऐउटा। तर भक्तिमा अनेक नाम राखेका छन्। भक्तिको विस्तार धेरै भएको छ। ती सबै हुन् मनुष्य मत। अहिले मनुष्यलाई चाहिएको छ ईश्वरीय मत। ईश्वरीय मत, श्रीमत। श्री श्री १०८ को त माला बन्छ नि। त्यो प्रवृत्ति मार्गको माला हुन्छ। फेरि पुनर्जन्म लिँदै लिँदै सिँढी उत्रिँदै विपन्न बन्छौ। बुद्धि विपन्न बन्छ अनि मनुष्य कंगाल हुन्छ। जो शत प्रतिशत सम्पन्न थिए उनै यतिवेला विपन्न छन्। बुद्धिको ताला लागेको छ। यो ताला कसले लगायो? गोदरेजको ताला लाग्छ। भारत जति पहिलो नम्बरमा थियो त्यति अरु कुनै खण्ड हुँदैन। भारतको धेरै महिमा छ। भारत सबै धर्मावलम्बीहरूको सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो। तर ड्रामा अनुसार गीतालाई खण्डन गरिदिएका छन्। भारत र सारा दुनियाँ कै भूल हो यो। भारतवर्षमा नै गीतालाई खण्डन गरेका छन्, जुन गीताको ज्ञानबाट बाबाले नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ र सर्वको सद्गति गर्नुहुन्छ।

भारत सबैभन्दा उच्च र अत्यन्तै धनवान् खण्ड थियो जुन अहिले फेरि त्यस्तै बनिरहेको छ। यो उल्टो वृक्ष हो, यसको बीज माथि छ। उहाँ परमात्मालाई वृक्षपति भनिन्छ। बृहस्पतिको दशा हुन्छ है न। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- म वृक्षपति आएपछि भारतमा बृहस्पतिको दशा हुन्छ। उच्च बन्छन्। फेरि रावण आएपछि राहुको दशा लाग्छ। भारतको के हाल हुन्छ। त्यहाँ त तिमी आयु पनि धेरै हुन्छ किनकि पवित्र हुन्छौ। आधाकल्पमा तिमीले २१ जन्म लिन्छौ। अरु आधाकल्पमा भोगी बन्नाले आयु पनि थोरै हुन्छ त्यसैले तिमीले ६३ जन्म लिन्छौ। अहिले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ सतोप्रधान बन्न छ त्यसैले म एकलाई याद गर। सबै धर्मावलम्बीहरू यतिखेर तमोप्रधान छन्। तिमीले सबैलाई यो ज्ञान दिन सक्छौ। आत्माहरूको पिता त एकै हुनुहुन्छ। सबै भाइ-भाइ हौं किनकि हामी आत्माहरू एकै पिताका बच्चाहरू हौं। भन्न त हिन्दु-मुसलमान भाइ-भाइ भन्छन् तर अर्थ जान्दैनन्। आत्माले भन्छ कुरा ठिक हो। सबै भाइ-भाइका पिता एक हुनुहुन्छ। वर्सा दिन नै हुन्छ महान् पिताले। उहाँ आउनुहुन्छ नै हुन्छ भारतमा। शिव जयन्ती मनाउँछन् तर उहाँ कहिले आउनु भएको थियो- यो कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमी युद्ध हो ५ विकारहरूसँग। काम नै तिमी पहिलो नम्बरको दुश्मन हो। रावणलाई जलाउँछन्। तर ऊ को हो? किन जलाइन्छ? केही पनि जान्दैनन्। द्वापरदेखि तिमी तल उत्रिँदै अहिले पतित बनेका छौ। एकातिर शिवबाबालाई याद गरेर पूजा गर्छौ, अर्कोतिर फेरि भन्छौ उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुभयो उहाँलाई नै तिमीले मायाको चक्करमा आएर गाली गर्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- मिठा प्यारा बच्चाहरू! तिमीले मलाई अनगिन्ती जन्ममा लगेका छौ। मलाई कण-कणमा हुनुहुन्छ भनिदिएका छौ। यो पनि ड्रामा बनेको

छ। बेहदका पितालाई ग्लानी गरेर कति पाप आत्मा बनेका छन्। रावण राज्य हो नि।

यो पनि तिमीलाई थाहा छ— यतिबेला सबै भक्तहरू छन्। सबैलाई सद्गति गर्नेवाला को हुनुहुन्छ? सत्य खण्ड स्थापना गर्नेवाला सबैका पिता हुनुहुन्छ। रावणलाई पिता भनिदैन। ५ विकार हरेकमा हुन्छ। विकारबाट पैदा हुन्छन् त्यसैले भ्रष्टाचारी भनिन्छ। देवताहरूलाई भनिन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी। अहिले छन् सम्पूर्ण विकारी। देवताहरू जो पूज्य छन्, तिनै फेरि पुजारी बन्छन्। उनीहरूले भनिदिन्छन् आत्मा नै परमात्मा हो। बाबा भन्नुहुन्छ यो भूल हो। सबैभन्दा पहिला त आफूलाई आत्मा निश्चय गर्नु छ। हामी आत्माहरू यतिखेर ब्राह्मण कुलका हौं, फेरि देवता कुलमा जान्छौं। यो ब्राह्मण कुल हो सर्वोत्तम कुल। ब्राह्मणहरूको राज्यसत्ता हुँदैन। चोटि अर्थात् शिखा ब्राह्मणहरूको हो। तिमी ब्राह्मण हौं नि। सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ शिवबाबा। भारतवर्षमा विराट रूप बनाउँछन्। तर त्यसमा न ब्राह्मणहरूको चोटि छ, न ब्राह्मणहरूका पिता हुनुहुन्छ। अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। त्रिमूर्तिको अर्थ पनि जान्दैनन्। नत्र राष्ट्रिय प्रतीक (कोर्ट अफ आर्म) त्रिमूर्ति शिवको हुनु पर्ने हो। अहिले त यो काँडाको जंगल हो। त्यसैले जंगली जनावरलाई राष्ट्रिय प्रतीक बनाइदिएको छन्। त्यसमा फेरि लेखेका छन् सत्य मेव जयते। सत्ययुगमा त बाघ र बारबाले संगसँगै पानी पिएको देखाउँछन्। सत्यमेव जयते अर्थात् विजय। सबै सुमधुर सम्बन्धमा (क्षीरखण्ड) रहन्छन्। मतभेद (लुन-पानी)मा हुँदैनन्। रावण राज्यमा वाद-विवाद, रामराज्यमा सुमधुर सम्बन्ध हुन्छ। यसलाई भनिन्छ काँडाको जंगल। एक अर्कालाई पहिलो नम्बरको काँडा विकारको लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो। यो आदि, मध्य, अन्त्य दुःख दिनेवाला हो। नामै रावण राज्य छ। बाबा भन्नुहुन्छ यी ५ विकारहरू माथि विजय प्राप्त गरेर जगतजित बन्। यो अन्तिम जन्म निर्विकारी बन्। तिमी तमोप्रधान पतित बनेका छौ, फेरि सतोप्रधान पावन बन्। गंगा कुनै पतित-पावनी होइन। शरीरको मैला घरैमा पनि पानीबाट पखाल्न सक्छौ। आत्मा त सफा हुन सक्दैन। भक्तिमार्गमा कति धेरै भन्दा धेरै गुरुहरू हुन्छन्। सतगुरु त एउटै हुनुहुन्छ सद्गति गर्नेवाला। परम पिता पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, परम सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। उहाँले नै तिमीलाई सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सतोप्रधान बन्नको लागि बाबा सिवाय अरु कसैलाई पनि याद गर्नु छैन। देही-अभिमानी बन्ने अभ्यास गर्नु छ।

२) सबैसँग मिलेर रहनु छ। यो अन्तिम जन्ममा विकारहरूलाई जितेर जगतजित बन्नु छ।

वरदान:- हर कर्ममा विजयको अटल निश्चय र नशा राख्ने अधिकारी आत्मा भव विजय हाम्रो जन्मसिद्ध अधिकार हो— यस स्मृतिमा सदा उडिराख। जे भए पनि यो स्मृतिमा ल्याऊ— म सदा विजयी हुँ। चाहे जेसुकै होस्, यो निश्चय अटल होस्। नशाको आधार हो नै निश्चय। निश्चय कम भएमा नशा कम हुन्छ। त्यसैले भनिन्छ— निश्चयबुद्धि विजयी। निश्चयमा कहिले-कहिलेवाला नबन्। बाबा अविनाशी हुनुहुन्छ त्यसैले अविनाशी प्राप्तिको अधिकारी बन्। हर कर्ममा विजयको निश्चय र नशा होस्।

स्लोगन:- बाबाको स्नेहको छत्रछायाँमा रह्यौं भने कुनै पनि विघ्न टिक्न सक्दैन।